I. évfolyam. 48. szám. Alsó-Lendván, 1889. deczember 8-án.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Helyben házhoz hordva és vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 4.—
Félévre . . . . 2.—
Negyedévre . . . 1.—
Egyes szám ára . .10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:
3 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél soronkint 6 kr. többszöri hirdetésnél 5 kr. Bélyegdíj 30 kr. Nyilttér petitsora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Kanizsai utcza hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:
PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.
Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

KIADÓHIVATAL:
Főutcza hová az előfizetések és a lap szét küldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

Magyarország vasutjai.

Az utóbbi két évtized alatt hazánkban a vasutak, ezen leggyorsabb és ugy szólva legolcsóbb közlekedési eszközök meglehetős nagy kiterjedésnek örvendenek, ma már alig van megye, melynek területén ne lenne vasuthálózat, s hol tehát ne éreznék az egyes vidékek annak áldásos hatását.

A legelső vasutvonal a negyvenes években épült, Bécsfelől kezdték azt építeni hazánk fővárosáig 1846-ban, s azt is nem a magyarállam, hanem egy osztrák társulat készítette s igy az is huzta belőle a jövedelmet. Az érdem mégis őket illeti, mert ők voltak az elsők, kik hazánk területén legelőször rakadtak le sineket, melyen azután megkönnyitetett a közlekedés hazánk fővárosa és a mivelt nyugati államok között.

Ezen első vasutat csak hosszu idő mulva követték mások, s a legtöbb vasutvonalunk ugy szólva a kiegyezés, vagyis 1867. év óta épültek. Eleinte az államra nézve semmi haszonnal nem jártak különösen az állam által garantirozott vasutak, sőt a legtöbb esetben még rá is kellett fizetni. S hogy a garantirozott vasutak kevés jövedelmet hajlottak, annak eleintén az volt a legfőbb oka, mert nagyon rosz karban voltak hazánkban a kőutak s igy a nyersterményeknek a vasuthoz való szállitása, különösen az attól távoleső vidékektől igen nehezen ment, sőt a legtöbb esetben a lehetetlenséggel volt határos. Csak midőn kezdték az utakat jobb karba hozni, s igy a szállitás megkönnyebbittetvén, emelkedni kezdett a vasutak jövedelme is.

Lassanként az állam vette át a magán társulatoktól a garantirozott vasutak legnagyobb részét, s maga is kezdett ujakat épitetni az ország különböző és fontosabb vidékein, s ma már hazánk területén az összes vasut-hálózatnak a hossza körülbelül 10.000 kilometer, melynek több mint felje az állam birtokában van, s reméljük, hogy nem sok idő mulva az összes hálózat annak lesz birtokában.

A mint halljuk az osztrák állam vasutak szerződése is öt év mulva, vagy is 1895. évben le fog járni, a midőn az állam a társulattól átveheti hazánk területén levő vonalait, a mely vonal ugyszólván a legjövedelmezőbb, az osztrák határszéltől a fováros on keresztül egész Orsováig vezet, tehát az ország közepén vonul végig, melynek hossza 1500 kilometer. Ugy látszik az állam ezt is átakarja venni, a tárgyalások már előre meg is kezdődtek, s lehet remélni, hogy sikerre fognak vezetni, mert derék közlekedésügyi miniszterünk áll az ügyek élén.

Mert ugy látszik a vasutak lesznek hivatva hazánk emelkedését és vagyonosodását legelső sorban előmozditani. Meg mutatta ezt derék közlekedési miniszterünk ki a vasutak terén behozott nagyszerü reformja által a külföld bámulatát és elismerését is magára vonta s melynek áldásos hatását az ország már is érzi, érzi a hatását Ausztria is, csakhogy az ellenkezőjét annak a mit mi érzünk, már több izben fel is jajdultak miatta s méltatlankodnak erősen, hogy különösen a gabona és a liszt rendkivül olcsó szállitási dij mellett jut el hozzájuk, a mely gazdáiknak és malmaiknak a tönkrejutását idézi elő.

Az a szerencse, hogy nincs hatalmukban közlekedési politikánkon változtatni. S jobb, ha e miatt ők jajgatnak, mintha nekünk kellene jajgatnunk.

Honatyáink vitái.

Vidéken alig veszünk észre mi minden tornyosul fejünk fölött, mint a felhő mely eltakarja előlünk az eget és a napvilágot. — Hová fognak vezetni az országgyülés izgalmai? Mi czélja lehet a nem szünő forrongásnak, melyet meglett koru férfiak szitanak egymás ellen? Hazafiaknak kiáltják ki magukat, s ajkaikon nem a hazaszeretet, hanem honfitársaik elleni gyülölet harsog; — tekintetük nem a haza érdekein, hanem egyesek buktatásán, sértegetésén, vádaskodásán függ.

Vajjon, ha Széchényi István, Deák Ferencz vagy b. Eötvös József felébrednének mit mondanának e Sodoma és Gomora hadhoz, kik egymást meg nem hallgatva egymás ellen kiáltozva, meg sem érthetik egymást, s igy helyesen itélni sem lehetnek képesek azok felett, kiket pelengérre szeretnének állitani? Vagy mit szólna Kölcsey, Kazinczy Ferencz, Vörösmarthy vagy Petőfi, ha látva azt, mit ők még reményleni is alig mertek, a haza mai virulását a roppant haladást azon időhöz mérten, melyben ők éltek, — hallva mint tör a magyar magyar ellen, mint igyekszik gyanusitani egyik országos képviselő a másikat,

TÁRCZA.

Vetélytársak.

— Hugues le Roux után. —

A szálló emeleti szobájában ketten voltak bezárva, Natave a fehér selyemszőrü ölebecske és egy 8 éves beteges képü fiu, aki az ablakhoz kuszott föl s forró homlokát a hideg üvegre nyomva bámult ki az utczára.

Az öleb ez alatt az ágy vánkosain golyó bissá kunkorodva szuszogott. Aludt jóizüen. A két lakótárs sohasem játszott egymással. Utálták gyülölték egymást.

A szinésznő délután öt órakor jött haza a próbáról. A fiu először látta meg az ablakon keresztül a mint a sarkon befordult, s szomoruan mosolygott. Mikor a lépcsőn a szinésznő lépéseinek kopogása hallatszott, mind a ketten a fiu és eb, odarohantak az ajtóhoz.

A kulcs csikorgott. A szép, karcsu asszony belépett. Termetét kissé kopott bársonyruha fedte, kalapján hosszu kék strucztoll lengedezett.

A kutya ugrándozott örömében.

— Szervusz Tatave! Szolgálni szépen! — szól a nő.

Aztán fölemeli a földről, megcsókolja, becézzi s szépen becsomagolja egy nagy kendőbe, s elhelyezi az ágyra.

A kis fiu remegő ajakkal még mindig az ajtóban áll s várja, mig rákerül a sor. Gyakran hiába vár, gyakran csók helyett ütéseket kap, ha napközben valami roszat tett, feldöntötte rizsporos dobozt, vagy a karminos palaczkot.

Ilyenkor az asszony magánkivül van dühében.

— Vigyázz, te rosz kölyök kiált rá — ha még egyszer ezt teszed elkergetlek vagy eladlak a kéményseprőnek!

A fiu felsóhajt, könnyeit nem meri mutatni, mert fél, hogy csakugyan el kell hagynia ezt a kegyetlen, szeszélyes és gyakran brutális anyát, akit annak daczára gyermeki szive teljes melegével szeret.

A szinésznő, ha a fiut be nem csukja a sötét kandalló fülkébe, akkor ölébe veszi a pincset és maga mellé veszi a fiát is. Aztán vesz egy hosszu vörös szalagot, ketté vágja s az egyiket a fiu szöke hajába, a másikat az öleb hosszu szőrébe fonja.

— Szeressétek egymást mint két kis testvér! — szokta ilyenkor mondani. Este eljön a szinházi fodrász, hogy megfésülje a szinésznőt. Ilyenkor a gyermeket bezárják a kaminba, hogy ne alkalmatlankodjék. A fiu leül egy ládára a sötét zugban s hallja, hogy odakint mint beczézi édes anyja a kutyat.

— Pucz, pucz! fogd meg! — kiáltja a szinésznő.

Az öleb pedig fut a kaminajtóhoz, mely mögött a fiu ül s ugatni kezd és kaparja az ajtót, a mi a szegény gyermeket végtelenül elkeseriti. Végre eljön az idő, hogy a szinésznő távozik a szinházba. A pincset beteszi a karmantyujába s magával viszi a szinházba.

A fiu otthon marad a sötétben. Kivánszorog a kabinból s lefekszik a pamlagon vetett ágyára és sir. A féltékenység és gyülölet egyszerre föltámadnak lelkében.

— Ha Tatavot megölöm, akkor a mama jobban fog szeretni engem! — gondolá magában és igy készül el lassan-lassan a lelkében a szörnyü gyilkosság terve.

Mire szemeit lehunyja, már teljesen el van tökélve annak végrehajtására.

*

Egy reggelen a fiu keserüen itta meg a kávéját. A czukrot, lopva a zsebébe tette.

Mikor a szinésznő távozott, hizelegve közeledett Tatavehoz, aki a szoba hideg levegője elől jó menedékhelyet talált egy schalwban.

— Tatave, kell e czukor!

A kutya morogni kezdett.

— Gyere ide kedves testvérem!

A kutya ugatva ugrott ki a meleg fekhelyből s farkcsóválva közeledett a fiuhoz. Egy lépésnyire tőle megáll s okos szemeivel bámult rá, mintha azt akarta volna megkérdezni:

— Nem csalsz e meg?

— Itt van a czukor! — szólt a fiu s feléje dobta.

Tatave bekapta az édességet, s e közben a fiu lecsuszott hozzá a földre, kezei a kutya nyakára csukloltak és . . .

mintha arra törekednék, hogy önnön tekintélyét letiporja.

Önkénytelenül vesznek erőt ily gondolatok az emberben e napok alatt, midőn Vörösmarty születésének évfordulója alig mult, s a szabadság dalnokáé, Petőfi Sándoré, az ujév közeledtével már küszöbön áll.

Csak alig nehány évtizede, hogy egymás mellett itt mindakettő oly sok más jeles között, de egyiknek sem jutott eszébe a másik hazafisá gát kétségbe vonni, s ha egyszer életében az alig 25 éves Petőfi elfelejtkezett is magáról Vörösmartival szemben, akkor, mikor 1848-ban az olaszok elleni hadsereg felállitása ügyében Vörösmarty is együtt szavazott Kosutthal, grf Batthyány Lajossal és Deák Ferenczczel, — s őt ifju heve ugy elragadta, hogy Vörösmarty ellen egy költeményt irt és adott ki. — Hogy azonban csakhamar megbánta tettét semmi inkább nem tanusitotta, mint azon körülmény, hogy nemsokára e költemény kiadása után megjelent összes müveit tisztelete jeléül éppen Vörösmartynak ajánlotta, s midőn őt a hazaszeretet csatára hivta fel, forrón szeretett neje és fiacskája gondviselésére Vörösmartyt kérte fel Debreczenben.

Igy volt az régenten ; akkor azok, kik egy és ugyanazon haza fiainak tarták magokat, kimélték egymást meg, ha ellenkező nézeteik voltak is, édes anya nyelvük honfi társaik becsmérlésére nem talált szavakat, ha ütni és szidni akart valakit, vagy fellázadni érezte keblét, ott volt a német, ezt szidhatta, üthette, gyanusithatta arra rá fért : — de a magyar kimélte egymást mert nem feledte egy pillanatra sem, hogy ugyis kevesen vagyunk, s igy ha egyikünk másikunk hibáznék is, össze kell tartanunk, ha győzni akarunk. Ezért nem volna szabad s nem is illik meglett koru férfiaknak elfelejteni, hogy a szenvedélyeskedés megfosztja az embert a helyes itélő tehetségtől, s ki magát valódi hazafinak tartja annak azt az országház szent falai között kétszeresen kötelessége szemei előtt tartani, nehogy a ház elnökén kivül a közvélemény is rendreutasitó hangokat adjon és felháborodjék a minden méltóságot levetkezett s valódi hazafihoz nem illő jelenetekben még a vidéki olvasó közönség is.

Tüzfecskendők beszerzése.

Figyelemreméltó, de sajnos azon tapasztalat, hogy nálunk az ipar terén a verseny a legtöbb esetben távolról sem tisztességes, sőt csuuya versengéssé fajul : mert az iparosok igen nagy része, fájdalom ! nem gyártmányai jóságával és jutányos árakkal törekszik magának fölényiséget szerezni, hanem a régibb gyárak és ipartelepek, sőt a némileg nagyobb mühelyek is egyed uralmat követelnek magok részére az ujabb ipartelepekkel s vállalatokkal szemben. Ha tehát uj gyárat teremt valaki, mely a korszerü igények követeléseinek az által is megfelel, hogy a technika legujabb vivmányait alkalmazza, s igy az eddig gyártott iparczikkeknél jobbat és jutányosabbat bir előállitani, akkor a régibb gyárak, melyek már rég tulhaladott berendezéseik által és mühelyeikben, minthogy azok nem szerelvék föl a legujabb és a legjobb technikai eszközökkel, távolról sem képesek csak megközelitő jóminőségü és olcsó árukat késziteni, összes erejöket arra forditják, hogy a nálok jobb uj gyár ellen a legszemérmetlenebb uton módon is áskálódjanak. Ha ily régibb gyárak tulajdonosaiban a honszeretet csak legkisebb szikrája égne, bizonyára örülnének, hogy az uj gyár nem kimélve fáradságot és költséget, azt éri el kitünő és jutányos készitményeivel, amire ők képtelenek voltak s lettek volna : kiszoritja a nemzetünket szipolyozó külföldi draga, silány, sőt gyakorta szerfölött rosz gyártmányokat. De minthogy a honszeretet ily, rendesen külföldről hozzánk beszakadt s ideiglenesen letelepedett, magyarul nem értő, német üzletvezetést gyakorló czégeknél, amelyek, ha a magyar kenyéren jól megtollasodtak, sietve vonulnak vissza földieik közé, ösmeretlen, hát öröm helyett kaján irigység szállja meg őket az uj gyár sikerei miatt, és latba vetve az évek során, mig őket tulszárnyaló versenytársuk nem volt, szerzett összes befolyást, annak révén mindent, távolról sem riadva vissza még a legbecstelenebb eszközöktől sem, elkövetnek, hogy a fölöttükálló, törekvő magyar uj gyárat kárositsák, sőt ha birnák, megsemmitsék.

Igy járt a már néhány év előtt létesült Tarnóczy Gusztáv-féle gazdasági gépgyár, mely bőviteni akarván müködésén, a legujabb technikai vivmányok sikerült alkalmazása és több uj remek találmány főhasználása által nemcsak honunk legjobb, hanem a legkitünőbb külföldi gyárak közül is nagyon kiváló tüzfecskendőgyarat rendezett be. Minthogy Tarnóczy Gusztáv, ki a legszorgalmasabb országgyülési képviselők közé tartozik, beható, sikeres tanulmányozás után oly tökéletes rendszerü tüzfecskendőket szabadalmaztatott tüzfecskendőgyárának, melyek napjainkban nem csak az egész országan, hanem Európában és Amerikában is a legtökéletesebbek s azért mégis a legjutányosabbak, (ezért számos külföldi megrendelést is kapott ezen tözfecskendőgyár), régibb ódonberendezésü azon gyáraink, melyek, ugy mellékesen, tüzfecskendőket is állitottak össze, azt hiresztelték a kitünő gyárról miszerint nem létezik. Mikor aztán ezen hiresztélésök hazugságnak bizonyult be, ráfogták az őket tulszárnyalt uj gyárra, hogy vásárolhatók ugyan ott tüzfecskendők, ámde azok külföldi, nagyon silány gyártmányok. Midőn pedig az egész ország minden vidékén saját szemeivel győződött meg a közönség arról, hogy a Tarnóczy-féle tüzfecskendők nemcsak kitünőek, hanem azok annyival olcsóbbak más készitményeknél, miszerint azon községek, amelyek Tarnóczy féle tüzfecskendőket vásároltak, 100—120 forintnyi megtakaritáshoz jutottak, daczára, hogy beszerzett tüzfecskendőik jobbak, mint azon elavult-rendszerü tüzfecskendők, melyeket a régibb gyárak utazó-ügynökei törekedtek rábeszélésök különféle csinjával-binjával nyakokba akasztani, akkor ily gyárak megvesztegetésekhez is folyamodnak.

De ennyi fondorkodás, cselszövény, aljas megvesztegetés sem volt ily czégeknek elég ; mert mikor mindennek daczára a „jobb“ és „jutányosabb“ győz készitményeik fölött, a Velencze aljas bérgyilkosait fölbérlőket jól roszul utánozva, egészen indokolatlan párbajok utján törekszenek a honi ipar fejlesztése körül máris elévülhetetlen nagy érdemeket gyüjtött országgyülési képviselőt láb alól eltenni.

Hát bizony ez undoritó látvány !

Somogymegye tötvényhatósági-bizottságának legutóbb tartott gyülésén több községi képviselőtestület határozata került törvényhatósági jóváhagyás végett tárgyalás alá ; a bizottság jóváhagyta ugyan a községi határozatok azon részét, mely szerint tüzoltóeszközök beszerzését elhatározták, de megtagadta a tüzfecskendők beszerzése czéljából egyes gyárosokkal kötött szerződések jóváhagyását és azon határozatot hozta, hogy ezentul a községek részére az alispán fog nyilvános árlejtés alapján tüzoltószereket beszerezni.

Ezen határozat hozatalára az nyújtott okot, hogy a belügyér arról értesült, miszerint némely gyárosok az erre vonatkozó miniszter rendeletben meghatarozott minőségü fecskendőknél silányabbakat adtak el a községeknek és ezek árában a községi elöljáruktól váltókat vettek.

Történtek azonban némely községek részéről oly bevásárlások, melyek nemcsak azért voltak teljesen szabatosak, mert a gyáros által szállitott fecskendők az előirásnak teljesen megfelelők, olcsók és a részben kötelezvényekben kifizetett vételár után csak 5% kamat számittatik, hanem az üzlet megkötése ellen alakilag sem tehetni kifogást mert az elöljárók által kötött szerződések a községi-képviselőtestületekben tárgyalva és jóváhagyva lettek ; sőt, hogy az ellenőrzés a fensőbb-hatóságok részéről se hiányozzék, a községeknek az illető gyárossal, Tarnóczy Gusztávval, kötendő üzletet az illető járások főszolgabirái ajánlották.

A főszolgabirák tehették ezen ajánlásaikat mert a Tarnóczy-gyártmányait a miniszter megvizsgáltatván, teljesen jóknak és megfelelőknek találta s ezt a t. hatóságokkal tudatta. Ennek folytán pedig Somogymegye alispánja a belügyér által is ajánlott Tarnóczy-féle tüzfecskendőket ajánlotta a községeknek ; s mivel a tüzoltószerek beszerzése sürgős volt, a miniszteri rendelet szerint az alispán már négy izben sürgette meg a községeket, hogy a jó és olcsó Tarnóczy-féle tüzfecskendőket, ahol szükség van, szerezzék be.

Tehát a t. h. bizottság máshová czélozott és máshová lőtt ; mert azt akarta elérni, hogy, eleget téve a miniszteri rendeletnek, lehetetlenné tegye, miszerint a községeket bizonyos gyárosok silány áruikkal becsapják és a vételárt rögtön értékesithető váltókban a községektől, ezek nagy veszélére azonnal fölvegyék ; — e helyett azonban azt érte el, hogy a községek helyesen megkötött szerződéseinek megsemmitésével kárt csinált a községeknek, amelyek olcsó áron jóminőségü tüzoltószerelvényeket vásároltak, és kárt okozott Tarnóczy gyárosnak is.

A „Somogy“ (ezen kormánypárti lap.) élesen támadja meg a Tarnóczy-gyárat bizonyos érdekszövetkezet javára, mely támadás közvetve gyanusitás a kormány, az alispán és az összes közigazgatási tisztviselők ellen, mintha azok a Tarnóczy-féle gyártmányokat nem tisztességes indokból ajánlanák. Hisszük azonban, hogy a „Somogy“ gyanusitásai épugy nem fognak ártani a kormánynak és Somogymegye tisztviselőinek, miként azok nem ártanak Tarnóczynak, kiért hangosan beszélnek a már sok helyütt beszerzett tüzfecskendők amelyek sokkal jobbak (és törvényes uton szereztettek be) mint a „Somogy“ által dédelgetett „váltós“ gyárak fecskendői.

Meg vagyunk győződve, ha az alispánok a községek tüzoltó-szerelvényeinek megfelelő minőségben való beszerzése czéljából fognak a községeknek tüzoltógyárat ajánlani, a választás Tarnóczy Gusztáv gyárára fog esni ; mert már bebizonyitott dolog, hogy a községeknek szállitott tüzfecskendők közül a Tarnóczy-féle gyártmányok a legjobbak és mind arányleg, mind általában a legolcsóbbak.

A községek tüzbiztonsága hozza magával, hogy tüzfecskendőkkel s tüzoltószerelvényekkel igyekezzenek magokat mielőbb ellátni ; azért igen czélirányosan és jogosan cselekesznek, ha a törvényes formák és a község gazdasági előnyei szemmeltartasával, Tarnóczyval kötnek szerződést s tartózkodnak azon gyárak ügynökeinek ajánlásaitól, a kik ellen a községeket a miniszteri rendelet óvja.

Dr. Ajtay György.

Karczolatok.

Legelőször is, mielőtt másról kezdenék beszélni, bocsánatot kérek a tisztelt olvasó közönségtől hogy egyszerü kopott veréb létemre egy tisztességes lap hasábjain fel merek szólalni, de hisz mi madarak is az Isten teremtményei vagyunk két lábon járunk, s bár kezünk nincs, de van két szárnyunk, mi annál többet ér, mert soha más zsebében nem kotorász mig a mint hallom az emberi kezek sokszor csupa szórakozottságból a más zsebéből veszik ki a tárczát ; mi verebek lopni nem szoktunk, mi nyiltan a gazda szeme láttára szedegetjük az elhullott magot, s még nem hallottam hogy verebet valaha bepöröltek volna tolvajság miatt.

De azt veszem észre hogy nagyon sokat fecsegek össze haszontalanul, pedig hat élményeimet s tapasztalataimat akartam leirni.

Hatod magammal egy fészekben láttam meg először a napvilágot, mely fészek nem volt egyébb,

---

A kutya bekapta a fiu hüvelykujját és véresre harapta.

Ekkor a gyermeket elfogta a düh ! Rávetette magát a kutyára, nyakát a jobb hóna alá helyezte s addig nyomta, mig az iszonyu rugdalódzás és vonitás után teljesen elcsendesült.

Tatave kilehelte páráját.

A gyermek rémülve ugrott föl a földről s futott a szoba legtávolabbi sarkába. Lélekzete elállt . . homlokán veriték gyöngyözött, s olyan halvány volt mint az ágy fehér párnája.

Nem mert a kutyára nézni. Előbb kiakarta dobni az ablakon, de félt, hogy a járó-kelők meg látják az utczán. Lefeküdt a pamlagra s arczát kezeibe rejtve, sirt.

*

A szinésznő hazajött a próbáról s bámult, hogy csak a fiu futott az ajtóig.

— Hol van kis testvéred ? — kérdé a fiutól.

Ez nem felelt semmit.

— Tatave, gyere ide !

A kutya nem jött, a fiu hallgatott.

— Beszélj hát te kölyök ! — kiáltott a szinésznő dühösen. Talán kieresztetted az ajtón ?

— Nem !

— Hát hol van ?

— Megöltem mama, mert jobban szeretted őt, mint engem !

A szinésznő felsikoltott, s aztán megragadta a fiu üstökét s belökte a kaminba. A szegény gyermek feje beleütődött a láda szélébe, ugy, hogy eszméletlenül terült el a földön. Csak egy óramulva tért magához. Hallotta hogy az anyja odakünn hangosan sir.

— Szegény Tatave-om, kedves kis Tatave-om, kiáltozta a szinésznő.

A fiu kivánszorgott a sötét kaminból, anyja előtt letérdelt s kezeit összetéve esdekelt :

— Mama, adj el engem a kéményseprőnek ne sirj, s vásárolj magadnak a pénzért egy másik Tatave-ot ! Akkor aztán nem látsz engem többé soha, soha.

mint egy magas vár falába furt lyuk, de jól ki vala bélelve pehellyel s nekem ugy tetszett, hogy ennél szebb s melegebb szoba nincs a világon. Testvéreimről keveset szólhatok, azok csak közönséges verebek voltak, minden kiválóbb tehetség nélkül, s el is enyésztek a többi verebek között s hirnek sem maradt fel az utókor számára. De én már kora ifjuságomban kiváló tehetséget éreztem magamban s különösen nagy hajlamot a philozophiára s az elmélkedésre, s elhatározám hogy tanulmányaim tárgyává az emberi fajt fogom választani.

Egy szép reggelen, midőn a nap tányérja alig hogy fellépett a láthatárra, el is indulék s sorba vevém a falu házait. Először is a paplakhoz menék, belestem az ablakokon, de mindenütt csak az alvók egyhangu lélekzetét hallám. — Korán van még, — gondolám magamban az urak soká alusznak, kezdjük a földmives népen a tanulmányt hisz olyan az mint az összeadás, akár fölülről le felé akár alulról fölfelé kezdem az eredmény ugyanaz.

Betekinték tehát egy kis szalma ház ablakán, ott láttam egy sáppadt fiatal asszonyt az ablaknál álva, kisirt szemekkel, mig férje az ajtóban keresztül feküdt holt részegen, ugy el szomorodtam, hogy azonnal tovább repülék gondolva, mi jó, hogy mi madarak nem ismerjük a bort, de az emberekről szóló tanulmányaimba feljegyzém, mint nagy hibát, a részegséget. A következő háznál négy asszonyt láték igen fontos beszédbe merülve, hallgatózni kezdék azt vélve, hogy valami tanulságos dolgot hallhatok:

Ugyan kedves komámasszony hallotta-e már hogy a Juczit elhagyta a szeretője.

Elhagyta! no ugy kell neki, milyen fennen volt vele, azt mondá, hogy elveszi a farsangon.

En meg a mult éjszaka a mint elmegyek X-ék háza előtt, mit látok; egy férfi alak ugrik ki az asszony ablakán.

Ne mondja komám asszony, hiszen X-ék még alig egy éves házasok már szeretője van a menyecskének?

A bizony kedves komám asszony, az ángyom asszony is velem volt, az meg azt mondta, hogy nem az ablakon ugrott az ki, csak az utczán ment arra felé, s hogy vétek ilyent mondani mikor nem igaz, de én akár ráesküszöm, máskép mit keresett volna ott egy férfi.

Ugy van komám asszony, én is csak azt állitom, hogy az ablakon jött az ki.

No innét röpülök tovább, mert ezek még rosszabbak mint a részegesek, mert az csak magának árt, mig ezek embertársuk becsületét rabolják el.

Menjünk tovább, ott látok egy csinos uri házat, talán ott majd valami szebbet találok.

Dagadó párnák közt eppen most nyitja fel szemeit egy nő, — no gondolám meglátom mi lesz első teendője mikor felébred, mert mi madarak legelőször Istenhez küldünk egy reggeli dicséneket, s csak aztán indulunk a napi munka után; — az ifju nő megmozdul, felveszi ágya mellül kis kézi tükrét, belenéz megigazitja haját, elővesz egy tégelyt valami fehér anyaggal arczára keni, azután egy valami piros anyagot, megdörgöli szája széleit, megigazitja szemöldökeit s még egy pillantást vetve tükrébe kiszál ágyából.

Hu! gondolám, ennek az Istene a hiuság mert annak áldoz s tovább repülék.

Már felakartam hagyni leskelődéseimmel, hiszen tökéletes, Isten képmására teremtett emberek között sokkal több a vétkező, mint nálunk madaraknál, midőn a szomszéd házból az ur imájának hangjai üték meg füleimet, oda röpültem, s latám hogy egy fiatal anya ül gyermeke ágya szélén, s a kicsike feltérdelve ágyában, ájtatosan összetett kezekkel rebegi a reggeli üdvözletet.

Megkönnyebedve tértem vissza társaim közé hogy annyi vétkes közt mégis találtam egy ártatlant, s azzal a tapasztalással gazdagodtam hogy mégis jobb nekem madárnak lenni.

Hirrovat.

Svastics Benö ur ő méltósága f. évi deczember hó 6-án az alsó-lendvai szolgabirói hivatalnál a legtüzetesebben eszközölt vizsgálat alkalmával a hivatal müködésével és a kezeléssel teljesen megelégedve volt, s ennek a felvett jegyzőkönyvben minden tételnél e szóval »szabályos és a törvény és szabályoknak megfelelő« kifejezését nyilvánitotta.

Estély. Főispán ur ő méltósága decz. hó 6-án szolgabirói hivatalt vizsgálni városunkba érkezett, mely alkalommal K. Hajós Mihály ügyvéd vendégszerető házához szállott. Őméltósága tiszteletére a szives házigazda az nap fényes estélyt adott, melyen ott voltak még Mérey János fővárosi ügyvéd és kir. tanácsos, Fuss Nándor, Karabélyos Elek, dr. Király Mór, Kiss Pál, Nagy József stb. A vendégek igazán Lukullusi módon részesültek a kedves házi asszony és gazda magyar vendégszeretetében. Szép pohárköszöntőkben sem volt hiány, a mely ilyen alkalommal már szokása is a magyar embernek. Első volt a házi gazda ki egy igen szép és találó hasonlattal élve megyénk érdemdus és közszeretetben álló főispánjára üritette poharát, ezután főispán ur őméltósága ragyogtatta ékesszólását, éltetve a ház koronáját, a kedves házi asszonyt családjával együtt, továbbá Mérey kir. tanácsos az egész társaságot, megköszönve egyuttal ama ritka vendégszeretetet, melyben ugy látszik, hogy távol a fővárostól is lehet részesülni. Végül főispán ur őméltósága Mérey kir. tanácsosra üritette poharát. A társaság csak 11 óra után oszlott szét.

Értekezlet. E hó 17-én tartandó restaurátióra vonatkozólag decz. hó 2-án városunkban is előértekezlet tartatott Mocsári János nyngalmazott járásbiró elnöklete alatt, melyen az a-lendvai járásból több megyei bizottsági tag vett részt. A fő- és szolgabirókra szavazás nem törrént, hanem csak kijelölés. Főszolgabiróknak kijelöltettek: Nagy József és dr. Szmodics Viktor, szolgabiróknak pedig Bertalan Pál és Vass Lajos. A központi hivatalnokokra vonatkozólag pedig azt határozta az értekezlet hogy az ott kijelölteket szintén elfogadja és azokra fog szavazni.

Eljegyzés. Filipánits Lajos m. kir adó tiszt f. hó 1-én eljegyezte magának Riedl Alajos erdőmester leányát Irén kisasszonyt. Gratulálunk!

Milyen telet várhatunk. A régi emberek azt tartják: »ha a nyár igen meleg, akkor hosszu és hideg telet remélyhetünk.« Az öregek ezen mondását némileg már tapasztaljuk most. F. hó 1—2-án vidékünkön, oly erős havazás volt hideg dermesztő északi széllel, hogy elsején Baksán tartott bucsuról, egy asszony — leányával — kissé tovább időzött a bucsu szinhelyén, mint kellett volna — beestéledve vették a vándor botjukat kezökbe. — Kerkaujfalusi mezőkig, csak megküzködtek a havat erősen hordó széllel; de itt utjokat tévesztve, egy hó fuvatba estek, amelynek tán áldozatai is lettek volna, ha kiabálásukra segitség nem érkezik. Kerkaujfaluból jöttek néhányan, a kiabálást meghalva, kik aztán a hidegségtől már-már elgyengülteket a hófuvatból kivették s karjaikon a faluba vitték, hol az éjet eltöltve, másnap folytatták utjokat tovább. — Ugyan ez éjjel Baksán keresztül — Csesztreg felé jövő fazekas szekerek is elakadtak a hófuvatba. A fazekasok — lovaikat kifogva — bucsut mondtak másnapig szekereiknek. — F.

Tüz. E hó 3-án Holzman Ferencz muraszombati lakós 5 éves fiacskája a pajtában játékból tüzet rakot, az ott levő kukoricza szár és széna meggyulladván, csakhamar a tetőzet is tüzet fogott, melynek fele a lángok martalékává lőn. Bizony jó volna ha a szülők a gyermekek elől eltennék a gyufát.

Rejtélyes eltünés. – Lapunk mult számában e czim alatt közölt hirünkre vonatkozólag tudósitónktól azt az értesitést vettük, hogy az eltünt kis szigethi legény, Dávid László holttestét m. hó 16-án egy a falu közelében lévő gödörben mely az időben vizzel volt tele, megtalálták Mégis öngyilkosság esete forog fenn, amint az utólag kiderült hirekből, mely szerint a szerencsétlen ifju az utolsó napok alatt feltünő buskomor viseletet tanusitott, következtetni lehet. Tettének oka minden valószinüség szerint elmezavar volt.

Vak lárma. November hó 14-én este 8 órakor Szántó község közelében, a koracsi erdőben Epstein Vilmos sümegi kereskedő kocsijáról — midőn a keszthelyi vásárról haza indult — mintegy 300 frt értékü gyolcsnemüt, Hupon Lajos kádár kárára egy kézi bőröndben volt fehérnemüket, Balázs Antal szijgyártó kárára lószerszámokat elloptak. Erre azon hir kelt szárnyra, hogy ezen lopásokat egy kajánföldi (Zala megye) az illavai fegyházban töltött és a mult tavaszon kiszabadult Kupicskó László, ki még a nyár folyamán ismeretlen helyre ezen vidékről távozott és egy 13 tagu felfegyverkezett rablóbanda élén áll — követte volna el; a rémületes hir természetesen 3 megye lakosságát nyugtalanságba hozta. A vidébeli csendőrség erre nyomban meginditotta a hajszát s végre kiderült, hogy emlitett lopásokat nem más mint 6 czigány követte el, kik ugyan a vásár napján hajnalnan Spiegel Jakab sümegi szabót is meglopták s a lopás után a lopott tárgyakból Nagy-Görbőn Klein Móricz korcsmárosnál egy részét elzálogositották. A Kupicskó-féle rablóbandának tehát se hire se hamva. Pár napra rá megint azon hir terjedt el Keszthelyen, hogy Savanyu Józsi garázdálkodik egy rablóbanda élén a vidéken A keszthelyi csendőrök puhatolni kezdtek és csakugyan elfogták a rezi szőlőhegyekben — de nem Savanyu Józsit, sem bandáját, — hanem Oskai J. sümegi illetőségü csavargót, ki a keszthelyi szőlőhegyekben nov. hó 14-től fogva ugyan e hó 20-ig pisztollyal felfegyverkezve csavargott; a lakosságnál magát csakugyan ugy mutatta be, hogy ő a börtönből megszökött Savanyu Jóska s ennek révén ételt és italt kicsikart tőlük, november hó 20-án pedig Gyenesen Csanaki Györgytől ellopott egy ezüst órát. Oskait átadták a helybeli járásbiróságnak és igy a nyugalom helyreállt.

A phylloxera ellen. A fővárosi lapok egyikében olvastuk a következő sorokat a melyeket minden megjegyzés nélkül közlünk: Veszprémmegye egyik kis községének (Berhida) szőlőjét már évek előtt — a többit is — tönkre tette a phylloxera. A szőlőt ki is vágták. Egy paraszt azonban nem vágta ki. Hagyta ugy, mint volt: parasztszokás szerint a szőlő közé babot, káposztát stb. ültetett, s ezzel együtt azután folyton müvelte, kapálta a szőlőt is. Mindenki nevette. De ime, az idén egyszerre csak hihajt a szőlő s olyan termést hozott neki, hogy bámulatos. 4—5 év kellett hozzá igaz, de a szőlő nem veszett ki. Jó lenne ha megfigyelnék e különös tény okát, talán sok kelyütt meg lehetne menteni a még megmenthetőt.

Manlicher karabélyosok a lovasságnál. Nemcsak a gyalogság, hanem a lovasság is el lesz látva a Manlicher lőfegyverrel. A hadügyminiszter ugyanis elrendelte, hogy a Manlicher rendszere szerint készitett ismétlő karabélyokkal tegyenek kisérletet, hogy azok a lovasságnál mielőbb alkalmazhatók legyenek. A kisérletek első sorban arra irányulnak, hogy a lovasok a karabélyokat ugy hordják-e mint eddig, vagy pedig bőrtokban, a nyereghez erősitve. Ez utóbbi esetben a lovasok kapisztrányai lényeges átalakitáson mennek át: a Manlicher-töltényeket a lovasok is elől fölcsatolható két kis tölténytáskában viszik magukkal összesen 50 darabot.

Méregkeverő leány. Doroszló községben lakó Marczi Miskának fogadott leánya, Ferkits Erzsébet, a napokban nevelő apját megakarván mérgezni, annak a reggelire bevitt turójába mérget kevert; a sors azonban ugy hozta magával, hogy az atyának szánt turót kicserélés folytán annak bérese ette meg, a ki még az nap megis halt; a méregkeverőt pedig elfogták és most várja méltó büntetését.

Nyilttér.

(E rovat alatt közlöttekért nem felelős a szerk.)

Ki	**Norinbergi, pipere** és **divatczikkekben**	vásárlásait

legjobban és legolcsóbban óhajtja beszerezni, rendelje meg **Rix Bécs II. Etablisementnek disz Katalogusát** mely ingyen, és bérmentve küldetik szét.

KÉPES CSALÁDI LAPOK

Szépirodalmi és ismeretterjesztő **képes** hetilap.

Felhivás a müvelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok" jelenleg már az ország minden vidékén, a legtöbb müvelt magyar közönség rendes házi barátja.

Közkedveltséget és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találnak benne. — A „Hölgyek Lapja" czimü mellékletünk, a nők hü tanácsadója ès szellemi titkára, a háztartás, a gazdászat, a kertészet a konyha, házi orvos, házi állatok és a divat köréből megbecsülhetetlen közleményekkel kedveskedik. — A „Képes Családi Lapok" képei, a legelső müvészek ecsetjének köszönik létöket — A „Képes Családi Lapok" a lehető legjobbat igyekszik nyujtani, s hogy hivatásának megfelel, azt legjobban bizonyitja, immár 11 éves fennállása, mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányu lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön, könyvvé köthető regény-melléklet van csatolva, mely évenkint 3—4 legjobb iróktól származó becses regényt képez.

Előfizetési árak a **„Képes Családi Lapok," „Hölgyek Lapja"** czimü divatlap s **„Regény"** melléklettel együtt: egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. — Előfizetéseket (**a hó bármely napjától**) elfogad a »Képes Családi Lapok« kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy korona utcza 20. sz.

A „Képes Családi Lapok" heti lapból mutatvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik eziránt hozzá fordulnak

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk

A „Képes Családi Lapok"

szerkesztősége és kiadóhivatala

5—10

Budapest, V. Nagy korona-utcza 20. sz.

3532/tk. 89.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Nagy Imre és Huzimecz Miklós vhajtatóknak Pozsgai Ferencz és neje Huzimecz Roza és Ács Péter vhajtást szenvedők elleni 60 frt tőkekövetelés és jkai iránti vhajtási ügyében 50 frt időközi résztörlesztés beszámitásával. Ugy az csatlakozottnak kimondott kisbirtokosok földhitelintézeténél szövetkezett vasmegyei I-ső takarékpénztár 37 frt 52 kr. s jár. iránti követelése kielégitése végett az alsó-lendvai kir. jbiróság területén lévő a lendva-lakosi 177. sztjkvben † 1. sorsz. a. foglalt s Pozsgai Ferencz és neje Huzimecz Rozi nevén álló és az adó alapján 98 frtra becsült ingatlanra, — továbbá a lendva-lakosi 107. sz. tjkvben † 2—6, 8, sorsz. a. foglalt és Ács Péter nevén álló és az adó alapján 798 frtra becsült ingatlanokra az árverést 98 frt és 798 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi januar hó 25. napján délelőtti 10 órakor az alsó-lendvai kir. jbiróság tkvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 9 frt 80 krt és 79 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. § ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni. Kelt A.-Lendván, 1889. évi szept. 12. napján. A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Szirmay Béla kir. aljbiró.

Utánzások ellen minta és jegygyel védve.

2—12

Gyomorsó

Schaumann Gyula

vidéki gyógyszerésztől **Stockerauban**

emésztési zavaroknál és gyomorbajok ellen évek óta kipróbált étrendi szer

Kapható az osztrák magyar monarchia minden jó nevü gyógyszertárában.

Egy doboz ára 75 kr.

Postaszétküldés legkevesebb két doboz vételénél utánvétellel.

Főraktár: **SCHAUMANN GYULA** vidéki gyógyszertára **Stockerauban.**

Gyógyászati szaklapok véleményei e gyomorsó értékéről.

Wiener Medicinische Wochenschrift (Bécsi gyógyászati hetilap) 1878. 15 szám. A **Schaumann Gyula** ur **stockerani** gyógyszertárából való gyomorsó egy oly szer, mely emésztési zavaroknál, a gyomor gyengeségénél annak hurutjainál, vagy ehez való hajlamoknál étvágytalanságnál srb. igen jó hatással bir és nemcsak étrendi s minden étkezésnél használandó, hanem leginkább gyógyászati szernek kell azt tekinteni. Annak összetétele, melyekben a legjobban kipróbált anyagok, köztük olyanok, melyeknek nagyszerü hatása csak a legujabb korban lett köztudomásu — képviselve vannak, érthetővé teszi ama jó sikereket, melyek annak alkalmazása által eléretnek. És mindenki, aki tudja, hogy éppen az emésztési zavarok mennyire befolyásolják az ember egészségi állapotát és mennyire lefogyasztják az egész testalkatot, el fogja ismerni e szer fontosságát.

Wiener Medicinische Blätter (Bécsi gyógyászati lapok) 1878. 22. sz. »A stockeraui vidéki gyógyszertár tulajdonosa **Schaumann Gyula** gyógyszerész által készitett gyomorsó különösen idült gyomorhurutnál jön ésszerüen alkalmazásba Leginkább azon előnynyel bir az egyéb rosz emésztéseknél használt szerek fölött, hogy könnyen élvezhető és hosszabb ideig vdhető anélkül, hogy ártana. Különösen rosz emésztéssel biró egyének részére ajánlatos.

Tudomásul: Megbizható vevőim és elárusitóim tudtomra adták, hogy itt-ott a concurrensek, akiknek fogalmuk sincs a gyomorsó összetételéről, minden érték nélküli szereket készitenek és az enyéimhez hasonló dobozokban elárusitják, amivel is kérem arra ügyelni, hogy a dobozokon az én aláirásom látható legyen. **Schaumann Gyula.**

A londoni, párisi, münheni, hamburgi, bécsi, jockey-club el ismerő irataival kitüntettettek. Az 1887-iki csernovitzi országos kiállitáson diszokmány; 1885—1888 iki bécsi kutyakiállitáson első osztalyu okmány; a bécsi császári királyi mezőgazdasági-egylet VI. szakosztályának (a lótenyésztés) különös elismerés 1879-ben és 1885-ben.

Kwizda cs. kir. szab. üditő nedve.

Mosóviz lovak részére.

Erősitőül szolgál nagyobb fárasztások előtt és után, ficzamodások, az inak és izmok feszességénél stb.

Egy üveggel 1 frt 40 kr.

Kwizda korneuburgi marhapora

lovak, szarvasmarha és juhok számára: jelesnek bizonyult rendszeres adagolás mellett sok évi tapasztalás szerint mint állat-táppor étvágyhiány, vérterjedés esetében s a tej javitására stb. Nagy doboz ára 70 kr. kis doboz 35 kr.

Kwizda szemvize, 1 üveggel 80 kr.
Kwizda Blistere, 1 tégely 3 frt o. é.
Kwizda mirigy- és tögykenöcs, 1 tégelylyel 1 frt.
Kwizda epe-tincturája lovaknak 1 üveg 1 frt 50 kr.
Kwizda gyógypora baromfi számára 1 csom. 50 kr
Kwizda lópatkó-kenöcse, érdes és töredezett paták ellen, 1 szelencze 1 frt 25 kr.
Kwizda kutya-labdacsai, egy dobozzal 1 frt.
Kwizda körömpora, egy üveggel 70 kr.
Kwizda göres-pilulái lovak és szarvasmarhák számára, egy pléhszelencze, 15 drb pilulát tartalmazva 1 frt 60 kr., egy karton, 5 drb pilulát tartalmazva 60 kr.
Kwizda erőtápláléka lovak és szarvasmarháknak. Ládákban á 6 frt és 3 frt, és csomagokban á 30 kr.
Kwizda lábpok-kenöcse lovak és szarvasmarháknak egy tégelylyel 1 frt.
Kwizda Phisic-ja hashajtó szer lovaknak, egy pléhszelencze 2 frt.
Kwizda vérhas elleni szer juhoknak, 1 csom. 70 kr.
Kwizda sertéspora a hizás elősegitésére és a lefogyott állatok gyors fölsegitésére. Nagy csomag 1 frt 26 kr. kis csomag 63 kr.
Kwizda mosószappana a házi állatok bőrbetegsége ellen, 40 kr., 80 kr. és 1 frt 60 kr.
Kwizda sebbalzsama lovak és szarvasmarháknak. Egy üveggel 1 frt 25 kr.
Kwizda giliszta-pilulái lovaknak, egy pléhszelencze 1 frt 60 kr.
Kwizda patkánymérge, patkány és egérirtó szer. Egy szál 50 kr.

Fent emlitett szerek valódi minőségben a legtöbb gyógyszertárban, az összes nagyobb anyagkereskedésekben kaphatók.

Tévedések kikerülése végett kéretik a közönség, hogy a vevésnél kizárólag KWIZDA készitményeit kérje és a fontebbi védjegyre figyeljen.

KWIZDA köszvényfolyadéka

rég kipróbált háziszer.

Védjegy.

Ára 1 forint. Csakis az ide mellékelt védjegygyel valódi.

Naponkint postaszétküldés a főletét: KWIZDA FERENCZ JÁNOS, cs. kir. osztrák és román-udvari szállitó, kerületi gyógyszertára által KORNEUBURGBAN Bécs mellett. Főraktár Magyarország részére TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél BUDAPESTEN.

10—13

PÉNZÜGYI UTMUTATO.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: VII. ker., hársfa-utcza 25. szám.	FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS: **LENDVAY SÁNDOR.**	MEGJELEN MINDEN HUZÁS UTÁN. ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 2 frt, félévre 1 frt.

A „PÉNZÜGYI UTMUTATÓ" mely 1890. január 1-én negyedik évfolyamába lép,

az elismerten legjobb, legteljesebb és legmegbizhatóbb magyar sorsolási és pénzügyi szakközlöny.

A nagymélt. m. kir. **belügyminiszter** ur 1888. jul 9-én kelt körrendeletével a **„Pénzügyi Utmutató"** megrendelését **a megyei, városi** és **községi gyámpénztárak részére** ajánlatosnak és **czélszerünek** jelen tette ki.

2—5

A nagymélt. m. kir. **belügyminiszter** ur, 1888. május 19-én kelt körrendeletével a **„Pénzügyi Utmutató"**-t mint oly hiteles sorsolási lapot és teljesen **megbizható** szakközlönyt ajánlotta az összes törvényhatóságok **pártoló** figyelmébe, mely e mellett az **értékpapirok kezelésére** és azok természetére nézve is **becses** ismertető adatokat tartalmaz.

A nagymélt. m. kir. **pénzügyminiszter** ur 1889. jun. hó 1-én kelt határozatával a **„Pénzügyi Utmutató"**-ra mint **szakértelemmel** és **pontosan** szerkesztett közlönyre felhivta a **pénzügyi tisztviselők** figyelmét.

Közli az összes magyar, osztrák és külföldi sorsjegyek, sorsolás alá eső részvények és kötvények minden huzását a fel nem vett nyereményekkel együtt. **Vezérczikkeit** a magyar közgazdasági napi sajtó legnevesebb képviselői irják. — Eredeti közleményei a **tőzsdéről, pénzpiaczról, biztositásról** becses tájékoztatást nyujtanak. A **„Pénzügyi Utmutató"** mint a létező sorsolási lapok között az **egyedüli irodalmi vállalat**, kizárólag van azon helyzetben, hogy üzleti érdekektől menten, igazán független, őszinte és tárgyilagos felvilágositásokkal szolgáljon.

Az előfizetések legczélszerübben postautalványnyal küldendők a kiadó-hivatalba (Budapest, VII. kerület, Harsfa-utcza 20. szym.

Mutatvány-számokat kivánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

Nyomatott Alsó-Lendván, Farkas János gyorssajtóján.